

BUDAPEST – FÖR INSPIRATION OCH ERFARENHET

Av: Emy Tiderman
Göteborg, 2014

En stad och ett land som formats av dess historia. Budapest idag döljer inget och kanske är det just därför besökare både charmas och fascineras av staden. Gatorna speglar den politiska tumult som fram till 1989 var vardag för medborgarna. Visst har hus och broar restaurerats, men var och en kan se hur en förr så blomstrande nation faktiskt har lidit. Ett underbart turistmål av många skäl, men anledningen till att jag har förälskat mig i denna plats på jorden är folket, kulturen och just historien. Det här är min berättelse om Budapest och företaget som erbjöd mig så mycket mer än bara ett sommarjobb i mängden.

Sommaren närmade sig med stormsteg och i maj stod jag, efter tre år på Chalmers Väg och Vatten, utan sommarjobb. Som av en slump fick jag höra att ett internship genom IAESTE i sista minuten hade öppnats för ansökningar. Jag tänkte att jag inte hade något att förlora och sökte snabbt. Två veckor senare hade jag fått jobb på företaget Fömterv. De arbetar med design och underhåll av infrastruktur och jag skulle få hjälpa till på deras avdelning för Structural Design and Bridge Construction. Inget hade kunnat passa mig bättre, jag höll i stunden på att avsluta mitt kandidatarbete som rörde just konceptframtagning och kontrollberäkning av en bro.

Det tog mig ganska exakt en månad från det att jag fick höra om jobbet tills dess att jag satt på planet ner mot mitt stora sommaräventyr på, för mig, okänd mark. Ni kan föreställa er vad denna hast gjorde med en annars så välorganiserad och förberedd tjej som jag själv. Lite kaos må jag säga, men är det något som jag lärt mig så är det att allt inte går att förbereda sig för. Visst kan man leta kartor och försöka googla, men vissa saker löses helt enkelt lättast på plats.

Jag blev uppmött på flygplatsen och fick sällskap till det hostel där alla Budapests IAESTE-interns skulle bo under sommaren. Några av de andra hade redan anlänt och gjort sig hemmastadda. Jag fick dela rum med en amerikansk tjej, Alisa, som pluggar kemi och skulle jobba på ett labb under sommaren. Vi klickade direkt. För övrigt var det lätt att hitta nya vänner. Är man öppen och frågvis kommer det alltid gå att hitta trevliga människor och knyta nya kontakter. Dessutom satt vi ju alla i samma sits. Staden och jobben var nya och alla sökte vi umgänge och vänskap.

Så vart hade jag hamnat? I en brobyggares Mecka, för att ge er det enkla svaret. Budapest är staden som är känd för sina enastående och vackra broar över floden Donau och bland det första jag gjorde var att besöka samtliga av dem. Hela staden är en blandning av material och stilar. Det finns nya välorganiserade torg och infrastruktur med modern formgivning, detta blandas sedan med arkitektur av alla stilar och

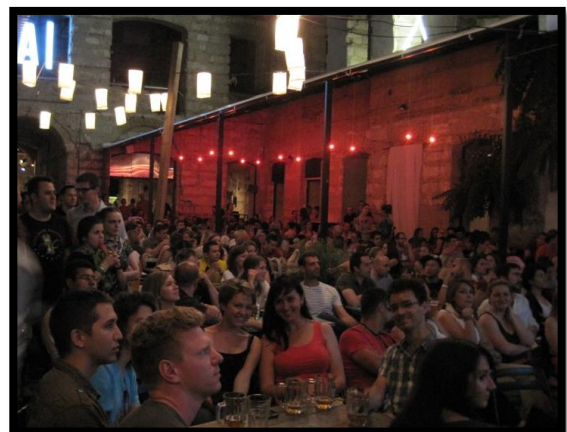
graders behov av restaurering. Det finns torg från Sovjettiden, gamla judiska kvarter, det gotiska parlamentet och ett enastående klassicistiskt palats. Det är ruckel och slott blandat om vart annat i en otroligt tilltalande estetik. Jag kan inte räkna de otaliga mängder timmar som jag har spenderat bara genom att promenera runt, beskådat och låtit mig inspireras av denna vackra stad.

Till detta hör att byggbranschen i Budapest, i hela Ungern för den delen, går dåligt. Det kan upplevas att det byggs en hel del, men det är snarare för syns skull och framförallt relaterat till det val som stundar nu i höst. Samhällsbyggarna har egentligen svårt att få jobb och det är vanligt att studenter på masternivå jobbar samtidigt som de försöker fullfölja sina studier. Ett faktum som gör att de allra flesta faktiskt behöver hela sex år för att kunna ta sin civilingenjörsexamen. Så som jag har förstått det handlar det om en rädsla att inte bli anställd efter examen. Efter den obligatoriska praktiken håller alla krampaktigt fast i sina respektive företag för att senare, förhoppningsvis, kunna bli anställd på heltid. Jag känner mig därför väldigt tacksam att jag ändå har fått chansen att åka till Budapest och den möjlighet det för mig har inneburit.

Min vardag spenderade jag på kontoret, framförallt ritades i AutoCAD. Det har varit otroligt roligt och jag har fått ta mycket eget ansvar. Uppgifterna jag har suttit med har varit mina alldeles egna rituppgifter och det har verkligen känts som att jag kunnat bidra till företaget. Jag fick hjälp när jag undrat något och de har efter bästa språkförmåga förklarat broar och produktion för mig. Framförallt tycker jag att denna erfarenhet har kompenserat för vad jag tycker Chalmers har missat att tillhandahålla mig, nämligen praktisk verklighetsförankring. Ute på en arbetsplats är det inte enbart ren hållfasthetslära och matematik. Den insikten var precis vad jag behövde för att kunna återvända till Göteborg och med ny inspiration påbörja min master.

De svårigheter jag stötte på under min tid i Budapest rör just kommunikation. Jag har rest mycket innan och spenderat flera år jobbandes utomlands. Jag gav mig därför in i detta äventyr med mycket självförtroende, "jag kan ju bra engelska och har lätt för språk, detta kommer inte vara några problem." Jag skulle dessutom beskriva mig själv som en mycket social och utåtriktad person. Detta är alla bra egenskaper på pappret, men när du kommer till ett land där få faktiskt pratar engelska och ännu färre är bekväma med att uttrycka sig på detta lite främmande språk, då blir det genast lite mer problematiskt. Det var svårt att hitta min plats i det sociala sammanhanget på jobbet och visst satt jag nästan hela luncher tyst ibland, sörplandes på min kalla fruktsoppa och bara lyssnade på livliga konversationer som hölls på ungerska runt omkring mig. Det var kanske lite obekvämt, men jag tror i slutändan att det har gjort mig lite mer ödmjuk. Viktigt att tillägga är att om jag fick frågan, skulle jag absolut beskriva mina arbetskollegor i Budapest som otroligt trevliga och vänliga. Helt ärligt har jag nog aldrig stött på ett så artigt folk som ungre.

På fritiden var det helt annorlunda, det blev nästan för mycket socialt och för lite sömn. Vi var uppåt 60 interns totalt under sommaren och vi kom från världens alla hörn. De ungerska IAESTE-studenterna var väldigt aktiva och planerat roliga aktiviteter att underhålla oss med, något varje helg och nästan varje kväll. Det arrangerades utöver detta till och med weekend-resor till andra europeiska städer där vi fick träffa och umgås med interns som gjorde

praktik där. Ibland var ungrarna, trots detta, oroliga att det inte var tillräckligt och då frågade de "are you boring?". Härligare och charmigare människor får man leta efter.

Mina nya ungerska vänner har varit helt ovärderliga i denna erfarenhet och upplevelse. Många av dem är arkitektstudenter och jag känner att jag har haft turen att hitta människor med samma intressen som jag själv, även med så skilda bakgrund kan ens syn på livet och världen vara så lika. Kontakterna jag knytit i sommar kommer jag värna om för en lång tid framöver. Min kanadensiska kompis Amanda har till och med redan varit och hälsat på mig här hemma i Göteborg.

Jag har verkligen fått chansen att uppleva Budapest i sommar. Visst var vi lite turistiga ibland och besökte alla de byggnader, muséer, termiska bad och monument som staden är känd för, men vi levde samtidigt som studenter i staden med allt som det innebar. Vissa av de små pärlor vi har tagit del av tror jag aldrig att jag hade hittat som turist. Tillsammans med denna otroliga härliga blandning av folk besökte jag konstnärsbyar, en musikfestival, Budapests ruin pubs och mycket, mycket mer. Ändå kan jag fortfarande säga att jag vill åka tillbaka och se mer, det är svårt att få nog av Budapest.

Möjligheten att få lära känna en ny stad och nya kulturer på detta sätt går inte att jämföras med en vanlig semester. Aldrig att du upplever en stad full ut innan du får chansen att bo där under en tid och skapa dig en sorts vardag. Jag skulle rekommendera alla att inte bara resa utan att faktiskt bo utomlands. Jag måste också tillägga att jag är väldigt glad att jag utbildar mig till civilingenjör – ett yrke som faktiskt möjliggör internationellt utbyte i karriären.

Jag har under två månader i Ungerns huvudstad fått chansen att utvecklas som person, men också som ingenjör. Ett otroligt smart val för mitt CV, men ännu bättre för mina framtida studier och den kunskap och förståelse jag fått om en internationell byggbransch. Inspirationen har varit oändlig. Jag har också mött människor som jag troligtvis aldrig annars mött och just det utbytet har varit ovärderligt. Det bästa med att åka på ett IAESTE internship i denna del av Europa har varit vänligheten och intresset hos studenterna i organisationen. Att de har varit så många till antalet och att Budapest har kunnat ta emot så många interns, det gjorde hela skillnaden för mig.

Och sist en liten reflektion; detta var ändå bara två månader, tänk om jag hade haft möjligheten att stanna längre.

